

26.5.2013

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Παρέμβαση ΣΕΒ στην Ετήσια Γενική Συνέλευση του Συνδέσμου Βιομηχανιών Θεσσαλίας & Κεντρικής Ελλάδος

Στην Ετήσια Τακτική Γενική Συνέλευση του Συνδέσμου Βιομηχανιών Θεσσαλίας & Κεντρικής Ελλάδος (ΣΒΘΚΕ) που πραγματοποιήθηκε στην Αγριά Βόλου, το Σάββατο 25 Μαΐου 2013, παρευρέθη ο Εκτελεστικός Αντιπρόεδρος του ΣΕΒ, κ. Χάρης Κυριαζής εκπροσωπώντας τον Σύνδεσμο. Ο κ. Κυριαζής απηύθυνε χαιρετισμό στην απογευματινή εκδήλωση της Γενικής Συνέλευσης του ΣΒΘΚΕ, στην οποία επίσημος ομιλητής ήταν ο Πρόεδρος της Δημοκρατικής Αριστεράς, κ. Φώτης Κουβέλης.

Στη συνέχεια ακολουθεί το πλήρες κείμενο του χαιρετισμού του κ. Χάρη Κυριαζή:

«Ύστερα από 4 χρόνια πρωτοφανούς ύφεσης και συνεχιζόμενης λιτότητας, η κοινωνία μας έχει ανάγκη να ξαναρχίσει να ελπίζει. Και να αντλήσει αισιοδοξία ότι η κρίση δεν θα βαθύνει άλλο και ότι η ανάκαμψη δεν θα αργήσει πολύ.

Σημάδια ευοίωνα υπάρχουν. Η εικόνα της χώρας προς τα έξω έχει αποκατασταθεί, η σπερμολογία περί ενός ενδεχόμενου GREXIT έχει δώσει τη θέση της σε θετικά δημοσιεύματα για την πορεία του ελληνικού προγράμματος, επιδεικνύεται συνεπής μεταρρυθμιστική βούληση από την κυβέρνηση, το επενδυτικό ενδιαφέρον για την Ελλάδα έχει ανανεωθεί, στο εσωτερικό μέτωπο επικρατεί σταθερότητα. Τα πράγματα σήμερα είναι αναμφιβόλως καλύτερα από ότι πριν από ένα χρόνο. Κι αυτή την αλλαγή του κλίματος πρώτος ο επιχειρηματικός κόσμος την εισπράττει και καλείται να την αξιοποιήσει.

Απομένει αυτό το κλίμα αισιοδοξίας να περάσει και στην κοινωνική πλειοψηφία, που εξακολουθεί να διακατέχεται από αβεβαιότητα και απαισιοδοξία. Οι συντριπτικά περισσότεροι συμπατριώτες μας είδαν το βιοτικό τους επίπεδο να μειώνεται κατά 25% τα τελευταία χρόνια. Η ανεργία εκτινάχθηκε. Οι ανισότητες διευρύνθηκαν. Αλλά κι παραγωγικός μας ιστός έχει υποστεί μέσα στα χρόνια αυτά μεγάλες απώλειες. Ο ιδιωτικός τομέας πληρώνει το βαρύτερο τίμημα στο βωμό μιας κρίσης για την οποία δεν ευθύνεται.

Πολλά πράγματι έχουν γίνει –και πολλά γίνονται. Αλλά η πραγματικότητα, οι ανάγκες της οικονομίας και της κοινωνίας, απαιτούν να γίνουν πολύ περισσότερα και πιο γρήγορα. Η κρίση παραμένει βαθιά. Αν και το περιβάλλον έχει βελτιωθεί, τίποτε ακόμη δεν έχει κριθεί. Δεν υπάρχουν περιθώρια χαλάρωσης. Μόνο η εντατικοποίηση της μεταρρυθμιστικής προσπάθειας και η προσήλωση στις

διαρθρωτικές αλλαγές μπορούν να μας φέρουν πιο κοντά στην ανάκαμψη και στην προοπτική μιας νέας ανάπτυξης.

Η πραγματικότητα υπαγορεύει ρεαλισμό και δυναμισμό. Μας απαγορεύει, επίσης, να μιλάμε προσχηματικά. Οι καθαρές επιλογές, συνεπάγονται ξεκάθαρη στάση απέναντι στα προβλήματα, ξεκάθαρες κουβέντες σε σχέση με τα ουσιαστικά διακυβεύματα. **Είναι καιρός –κι αυτό αφορά όχι μόνο τις πολιτικές αλλά και τις παραγωγικές δυνάμεις, όλους τους υπεύθυνους φορείς— να πάψουμε να κρυβόμαστε πίσω από στερεότυπα και αγκυλώσεις που συντηρούν αναχρονισμούς και μας καταδικάζουν σε αδράνεια.** Είναι ζωτική ανάγκη να συμπορευτούμε με τις αλλαγές που επιβάλλει η ίδια η νέα πραγματικότητα που έχει αναδείξει η πρωτόγνωρη κρίση.

Χαρακτηριστικό είναι το περιβόητο θέμα της ΕΓΣΣΕ. Η παρουσία σήμερα μαζί μας του προέδρου της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Φώτη Κουβέλη, που εκπροσωπεί με νηφαλιότητα και υπευθυνότητα την «κυβερνώσα Αριστερά» στο πλαίσιο του σημερινού κυβερνητικού σχήματος, μου δίνει την αφορμή ν' αναφερθώ στην τοποθέτηση του ΣΕΒ στο ζήτημα αυτό.

Μιλώ εξ ονόματος ενός Συνδέσμου, του οποίου οι επιχειρήσεις-μέλη παρέχουν τις καλύτερες αμοιβές και συνθήκες δουλειάς στους εργαζομένους τους, εξασφαλίζουν όρους που, ξεπερνούν αισθητά τα προβλεπόμενα από την ΕΓΣΣΕ. Στις επιχειρήσεις μας δεν υπήρξαν, πρακτικά, μειώσεις του νόμιμου κατώτατου μισθού μετά την ψήφιση του σχετικού νόμου πέρσι. Τα λέω αυτά για να τονίσω ότι θα ήταν εύκολο και ανέξοδο να συνυπογράψουμε, την περασμένη εβδομάδα, αυτό που η ΓΣΕΕ και οι άλλοι κοινωνικοί εταίροι θέλουν να αποκαλούν νέα ΕΓΣΣΕ. Δεν θα μας στοίχιζε τίποτα να παραστήσουμε κι εμείς τους «καλούς».

Κι ωστόσο δεν το πράξαμε. Γιατί;

Γιατί επιλέξαμε να μην κρυφτούμε πίσω από προσχήματα και στερεότυπα. Θελήσαμε ν' αναδείξουμε τα νέα διακυβεύματα στα οποία πρέπει να ανταποκριθεί ο κοινωνικός διάλογος για να έχει νόημα και περιεχόμενο, αντί να είναι μία στημένη χορογραφία που εξυπηρετεί τον γραφειοκρατικό συνδικαλισμό αλλά όχι τις σημερινές ανάγκες των εργαζομένων. Και το πράξαμε αυτό με συνείδηση των ευθυνών μας ως εργοδοτών απέναντι στους εργαζόμενους αλλά και στο 1 εκατομμύριο ανέργους του ιδιωτικού τομέα.

Χαρακτήρισame τη δήθεν νέα ΕΓΣΣΕ αδειανό πουκάμισο. Ακριβολογούμε. Δεν περιέχει τον κατώτατο μισθό και τα τέσσερα βασικά επιδόματα, τα οποία έχουν προσδιοριστεί πλέον νομοθετικά. Ακόμα και ο τρόπος με τον οποίο θα καθορίζεται στο μέλλον ο κατώτατος μισθός είναι αντικείμενο κυβερνητικής πρωτοβουλίας, και η οποία θα δεσμεύει τους κοινωνικούς εταίρους. Από την άλλη μεριά, οι θεσμικές ρυθμίσεις της προηγούμενης ΕΓΣΣΕ καλύπτονται και διασφαλίζονται πλήρως από ισχύοντες νόμους. Κι όσο για το περίφημο πια επίδομα γάμου, πρώτος ο ΣΕΒ το εγγυήθηκε με το ψήφισμα της Γενικής μας Συνέλευσης στις 13 Μαΐου. Για ποια «νέα Εθνική Συλλογική» μιλάνε λοιπόν; Πανηγύρισαν επειδή... πέτυχαν να παραβιάσουν ανοιχτές θύρες- και να υπογράψουν ένα κείμενο που αποτελεί επικοινωνιακό πυροτέχνημα, ενώ δεν αποτελεί— ούτε νομικά, ούτε ουσιαστικά, ούτε πρακτικά- Εθνική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας.

Στόχος του ΣΕΒ είναι να εισαγάγει τον κοινωνικό διάλογο σε μια νέα εποχή. Να προσδώσει στους κοινωνικούς εταίρους ουσιαστικό λόγο και διευρυμένο ρόλο. Θέσαμε ψηλά τον πήχη, στοχεύοντας στην υπογραφή, από την 1η Ιανουαρίου του 2014, ενός νέου προτύπου ΕΓΣΣΕ, που να κατοχυρώνει ευρύτερα την αξιοπρέπεια της εργασίας και να συμπαρατάσσει τους κοινωνικούς εταίρους σε κοινές

διεκδικήσεις για την καταπολέμηση της ανεργίας και της μαύρης εργασίας, σε κοινές προτάσεις για τις αναπτυξιακές ανάγκες. Και μην ξεχνάμε ποτέ ότι μόνο όταν έχουμε βιώσιμες και ανταγωνιστικές επιχειρήσεις του ιδιωτικού τομέα θα μπορούμε να ανακτήσουμε τις χαμένες θέσεις εργασίας, και να υπάρξει ρεαλιστική προοπτική ανάκαμψης των εισοδημάτων.

Στους στόχους αυτούς θα επιμένουμε Πρέπει να προσδώσουμε ένα νέο περιεχόμενο στον κοινωνικό διάλογο. Δεν μπορούμε να παραμένουμε αμήχανα στα πρότυπα των περασμένων δεκαετιών τώρα που έχουμε ενάμιση σχεδόν εκατομμύριο ανέργους και συνθήκες παρατεταμένης ύφεσης. Είναι σαν να κοροϊδεύουμε τους εαυτούς μας και τους εργαζόμενους.

Πιστεύω, κ. πρόεδρε, ότι εσείς προσωπικά και η ΔΗΜΑΡ αυτή τη συλλογιστική μπορείτε να την καταλάβετε. **Θεωρώ ότι η Δημοκρατική Αριστερά, που επέλεξε ένα δρόμο ευθύνης, αγνοώντας το πολιτικό κόστος, με τη συμμετοχή της στη σημερινή κυβέρνηση συνεργασίας, μπορεί να συμβάλει σε αυτή την αναβάθμιση του κοινωνικού διαλόγου, με στόχο την αναβάθμιση της ίδιας της ΕΓΣΣΕ σε ένα πρότυπο κοινωνικό συμβόλαιο.** Το οποίο και τις κατακτήσεις των εργαζομένων θα εγγυάται, και τους όρους μιας νέας μορφής ανάπτυξης θα προωθεί.

Η οικονομία, η κοινωνία, το μέλλον μας, ισορροπούν σήμερα στην κόψη του ξυραφιού. Μπορούμε να τα καταφέρουμε- αν δεν εφησυχάσουμε, αν δεν αφεθούμε στη χαλάρωση μιας πρόωρης αισιοδοξίας, αν δεν παραγνωρίσουμε τις ανάγκες της μεγάλης κοινωνικής πλειοψηφίας, αν όλοι οι υπόλογοι φορείς αποβλέπουν στην ουσία και υπηρετούν, ο καθένας από τη σκοπιά του, την ανάγκη της αλλαγής. Μόνον έτσι δεν θα πάνε χαμένες οι θυσίες και προσπάθειες των τελευταίων ετών. Σας ευχαριστώ.»